

Kurt Kotouč

Tenhle obrázek pochází z 50. let z Frýdku-Místku. Jedná se o nějakou příšernou armádní kapelu, v níž jsem zpíval. Jsem druhý zleva v prostřední řadě.

V roce 1949 jsem dokončil Vyšší školu uměleckého průmyslu v Brně a vystřídal jsem různá zaměstnání. Nejdříve jsem byl v Zemském plánovacím ústavu, kde jsem pomáhal s grafickým zpracováním map. Psal jsem články o výtvarných výstavách a na základě toho jsem pak dostal práci v brněnském Domě umění ve Svazu výtvarníků, kde jsem měl příležitost seznámit se s mnoha výtvarníky a také s organizací výstav.

Poprvé jsem se oženil v roce 1951. Moje první žena vychodila stejnou střední školu. Nebyla Židovka a ani mi na tom nezáleželo. Na začátku padesátých let se nám narodili dva synové, Jirka a Dan. Když jsem se odstěhoval do Prahy, rozvedli jsme se, ale zůstal jsem s rodinou v blízkém kontaktu.

Členem KSČ jsem se stal hned po návratu z koncentráku. Postupně jsem ztrácel důvěru v režim a nakonec jsem i občas přemýšlel o emigraci, ale to už jsem měl rodinu a nebylo to tak snadné. Procesy v padesátých letech a jejich otevřený antisemitismus pro mne znamenaly šok a vystřízlivění. Člověk ale musel zachovávat určitou opatrnost, protože demonstrativně se distancovat od režimu znamenalo existenční pohromu. Antisemitismus po válce se projevoval i v oficiální politice.